

ת"פ 10228/05/14 - מדינת ישראל נגד הנרי גטניו,

בית משפט השלום באילת

09 ספטמבר 2015

ת"פ 10228-05-14 מדינת ישראל נ' גטניו

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד איציק אלפסי ועו"ד עידן שחר

נגד
הנאשם:
גזר דין

הנרי גטניו,

האישום וההרשעה

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת עדים והצגת ראיות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. בהתאם להכרעת הדין, הנאשם ומר אמנון סלם (להלן: "**המתלונן**"), הועסקו בפונדק "כושי רימון", בעבודות שונות של ניקיון ואחזקה. בתאריך 18.10.2013 בסמוך לשעה 11:25, רדה הנאשם במתלונן, בשל כך שלשיטתו התחמק מלבצע עבודתו, על אף שלמעשה היה בחופשה. במהלך חילופי דברים בין השניים, אמר הנאשם למתלונן, בין היתר: "**לך ממני שאני לא ארביץ לך באמת**" והניף את ידיו לכיוונו. בהמשך, תקף הנאשם את המתלונן, בכך שהדף אותו פעמיים בחזהו בעצמה רבה. כתוצאה מכך, נפל המתלונן ארצה, ראשו נחבט ברצפת בטון, נגרם לו חתך מדמם בקרקפת, והוא נזקק לטיפול רפואי שכלל בין היתר סגירת החתך בראשו באמצעות סיכות.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד איציק אלפסי, עתר לקביעת מתחם ענישה הולם, שבין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות. התובע ביקש להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת מ-6 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי למתלונן. נטען כי הנאשם התכוון מלכתחילה לתקוף את המתלונן, אשר מצדו לא התגרה בו, ולאחר מכן ניסה למנוע מאחרים להזעיק משטרה. צוינה הקביעה כי הנאשם לא פעל מתוך הגנה עצמית ולא נהנה מקרבה לסייג לאחריות פלילית. התובע

הפנה לאסמכתאות רפואיות ועדות המתלונן, מהן עלה כי מאז האירוע, הוא חדל לעבוד, סובל מכאבי ראש, נזקק לטיפול נירולוגי ומתקיים מקצבת המוסד לביטוח הלאומי (ת/4, ת/5). התובע ציין כי גם לאחר הרשעתו, הנאשם לא נטל אחריות מלאה למעשיו במפגש עם שירות המבחן, אשר ציין כי הנ"ל נתפס כאדם המתקשה לשלוט בתגובותיו ועלול לפעול באלימות בעתיד. נמסר כי לנאשם, בן 62, עבר פלילי שהתיישן ואין לחובתו הסתבכות נוספת עם החוק בעשור האחרון.

4. הנאשם בחר לייצג את עצמו וסירב לייצוג משפטי. הנאשם הודה כי תקף את המתלונן, אך לדבריו לא התכוון לפגוע בו, אלא להרחיקו ממנו. הנאשם טען כי המתלונן שיקר והפריז בחומרת החבלות שנגרמו לו, שכן בסך הכל נגרמה לו שריטה שטופלה ב"פלסטרים". בהתייחסו לעברו הפלילי, ציין הנאשם כי מלבד ההרשעה דנא, לא נפתחו נגדו הליכים ב-15 השנים האחרונות כאשר בעברו הורשע בשל הסכמתו לשמש "קוף" בעבירות הימורים והגרלות, לשם הפקת רווח כספי, מבלי שבפועל ביצע את העבירות. הנאשם טען כי מצבו הבריאותי ירוד מזה של המתלונן, שלל התאמה לבצע עבודות שירות וטען כי אינו מסוגל "נפשית ופיזית" להימצא בתנאי מסגרת. לדבריו, בשנים האחרונות הוא מתגורר בפונדק רמון, על חשבון בעלי המקום, ואינו מסוגל לעבוד.

דין ומסקנות

5. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40ב לחוק העונשין).

מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

תחילה, אקבע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים אלה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין);

לאחר מכן, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחם לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין) או לחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין);

לבסוף, אקבע את העונש המתאים שיושת על הנאשם, בהתחשב בצורך בהרתעת הנאשם (סעיף 40ו לחוק העונשין), בצורך בהרתעת הרבים (סעיף 40ז לחוק העונשין) ובנסיבותיו האישיות של הנאשם שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40יא לחוק העונשין), כמו גם בנסיבות אחרות ככל שתמצאנה רלוונטיות (סעיף 40יב לחוק העונשין).

[ראו: ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת

ישראל (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.2013).

מתחם העונש ההולם

6. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, ולצורך כך על בית משפט להתחשב בשלושת אלה: בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; במדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.8.2013)).

אעמוד להלן על מרכיביו השונים של מתחם העונש ההולם.

בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, משהורשע הנאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, אקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לעיל, לאירוע כולו ואגזור עונש כולל ביחס לכלל העבירות בשל אותו אירוע.

7. **הערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה:** הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות אלימות: איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. הערך החברתי אשר נפגע מביצוע עבירת **התקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לצדה קבע המחוקק ענישה מרבית של 3 שנות מאסר, הינו זכותו של כל אדם להגנה על שלמות גופו, בטחונו האישי וכבודו, מפני אלימות מכל סוג.

הנאשם פגע בשלמות גופו של המתלונן בעצמה גבוהה וגרם לו לחבלות קשות, כך שמידת הפגיעה בערכים המוגנים היא רבה וחמורה.

הנאשם הורשע גם בעבירת **איומים**, לצדה נקבע עונש מרבי של 3 שנות מאסר. בביצוע עבירת איומים נפגעים ערכים חברתיים של שלווה נפשו של הקרבן, חופש הפעולה והבחירה שלו, וזאת במטרה לקדם תוצאה מסוימת העדיפה על המאיים. אין לאפשר מצב בו איום הופך להיות כלי או אמצעי לפתרון סכסוך כזה או אחר, בפרט כאשר קיים חשש שדברי איום יובילו לכדי פגיעה פיסית של ממש. מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה ברף הגבוה לנוכח תוכן האיום - הנאשם איים לפגוע פיזית במתלונן ולמעשה הוציא את איומיו מן הכוח אל הפועל.

למרבה הצער, האלימות גואה ברחבי הארץ ועל בית המשפט להרים את תרומתו למלחמה נגד רעה חולה זו. עבירת האיומים שבדרך כלל אינה פוגעת פיזית בקורבנה, לוותה כאמור במקרה דנן בתקיפה של ממש אשר גרמה למתלונן לחבלות בגופו.

ראו בעניין זה ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 373, לאמור:

"...אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

וכן, רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96, שם נקבע כי:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

8. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין), מצאתי להביא בכלל חשבון, את חלקו המרכזי של הנאשם במהלך הדברים למול חלקו של המתלונן שלא התגרה בנאשם ולא קינטר אותו. לא התרשמתי כי קדם תכנון למעשי הנאשם, אלא מדובר בהתפרצות אלימה וספונטנית ללא כל סיבה של ממש. הנאשם דחף את המתלונן בעצמה רבה, בכך שהדף בשתי ידיו את חזהו, ובעקבות כך נפל המתלונן בחזקה ארצה. התקיפה כלל שתי דחיפות. המתלונן התעשת מהנפילה הראשונה, נעמד והניף רגלו לעבר הנאשם. לאחר מכן התנפל הנאשם על המתלונן, דחף אותו פעם נוספת, בעצמה רבה. המתלונן הועף למרחק, נפל על משטח בטון, ראשו נחבט ודימם והוא נשאר שוכב ללא זוז. הנאשם ניגש למתלונן, תפס את שתי ידיו ומשך אותו כדי להקימו, אך ללא הועיל. עצמת הפגיעה הייתה כה קשה, עד כי הנאשם עצמו העיד שהוא ביקש לוודא שהמתלונן לא מת. למתלונן נגרמו חבלות קשות וכואבות בראשו, בחזה, בגב ובגפיים, שהצריכו טיפול רפואי. המתלונן מסר כי בעקבות התקיפה ותוצאותיה הוא הפסיק לעבוד, נזקק לטיפול במשככי כאבים ומתקיים מקצבה של המוסד לביטוח הלאומי, וגרסתו נמצאה מהימנה. הנאשם פעל בבריונות ובאלימות ולמעשיו היה פוטנציאל לגרימת נזק חמור אף יותר. מעשה התקיפה לווה באיומים שהשמיע הנאשם לעבר המתלונן כי "ירביץ לו באמת". לא נגרעה יכולתו של הנאשם להבין את מעשיו ואת הפסול הברור שבהם והוא יכל לחדול מהם מבלי שעשה כן. לא נשמעו סיבות המשמשות לזכות הנאשם וכפי שקבעתי בהכרעת הדין הנאשם לא פעל מתוך הגנה עצמית.

9. **מדיניות הענישה הנגד דוגלת במאבק בנגע האלימות על צורותיו השונות, על מנת להעביר מסר ברור כי מי שבוחר לפתור מחלוקת בדרכים אלימות יתקל בענישה מוחשית ומרתיעה. עיון בפסיקה שדנה במקרים דומים מעלה כי הוטלו עונשים במנעד רחב התלוי בנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבות העושה. כך למשל:**

א. ברע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.10.2012) נדחתה בקשת רשות הערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין שהוטל עליו בערכאה הדיונית. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה אחד במכות אגרופ לראשו

וגרם לו כאבים ורגישות בראש ובעין. בהמשך הכה אדם שני באגרופ לפניו והמשיך להכותו בעזרת בקבוק וחפץ נוסף, וגרם לו חבלות שונות שהצריכו טיפול רפואי. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **11 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי.

ב. בע"פ (מח' ב"ש) 40528-08-13 **דוד אביטבול נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.12.2013) התקבל חלקית ערעור שהגיש נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בשל כך שעל רקע סכסוך שכנים, דחף את המתלוננת בשתי ידיו, משך אותה בשערות ראשה, הפילה לרצפה ודחף אותה עד שהתגלגלה במדרגות, אחז בסכין מטבח ואמר לה "את רוצה שאני אדקור אותך" וכוון את הסכין לגופה. למתלוננת נגרמו המטומות ושפשופים. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו מאסר מותנה וקנס.

ג. בת"פ (מח' ב"ש) 25706-12-12 **אביבי לוי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.4.2013) נדחה ערעור שהגיש נאשם על הרשעתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. בהכרעת הדין נקבע כי על רקע ויכוח בנוגע לסדר קדימות קבלת לקוחות למונית, נגח הנאשם, נהג מונית, בפניו של נהג מונית אחר ואיים עליו בפגיעה בגופו. למתלונן נשברו שיניים קדמיות. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו צו של"צ בהיקף של 160 שעות, מאסר מותנה, פיצוי והתחייבות.

ד. בע"פ (מח' מרכז) 16160-10-11 **יניב טבנציק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.12.2011) התקבל חלקית ערעור שהגיש נאשם, אשר הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שאיים על אחר כי "...יפרק לו את הצורה"; ובהמשך, משך ותלש את זקנו, אחז בחולצתו, חבט בעיניו, הכה בלסתו באגרופו וכופף את אצבעות ידו. לנפגע נגרמו סימנים אדומים, שריטות וחתכים. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר בעבודות שירות**, מאסר מותנה ופיצוי.

ה. בע"פ (מח' מרכז) 41309-08-11 **תומר מעודד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.12.2011) התקבל חלקית ערעור שהגיש נאשם אשר הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהטיח את ידו ורגלו של אחר במשקוף דלת רכבו, אחז בצווארו בצורת חניקה, וחבט אגרופיו בראשו והכה אותו במקל. לנפגע נגרמו המטומות, כאבים בלסת, רגישות באוזן ובעורף והוגבלו תנועותיו. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר בעבודות שירות**, מאסר מותנה והתחייבות.

ו. בעפ"ג (מח' מרכז) 20611-10-09 **יצחק ברינג נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.12.2009) נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שאמר לאחר, מנהל עבודה בחברת בניין, שאם יתפוס אותו יהרוג אותו. בהמשך הכה אותו הנאשם באגרופים ובעט בו. לנפגע נגרמו כאבים ברגל, חתך מעל השפה

העליונה וקרע בשריר הברך. בערכאה הדיונית, החמיר בית המשפט את העונש עליו הסכימו הצדדים, כך שעל הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ופיצוי.

ז. בת"פ (ראשל"צ) 14928-08-11 **מדינת ישראל נ ג די סיסויב** (ניתן ביום 22.6.2015) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שעל רקע של ויכוח במקום עבודתו, הכה אחר בחלקי גופו ואיים עליו שיהרוג אותו ככל שיזעיק משטרה. בהמשך, בעט הנאשם ברגליו של האחר והכה אותו בפניו. לנפגע נגרמו המטומות והוא נזקק לטיפול רפואי. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**. לנאשם, בעל עבר פלילי, הוארך תוקפו של מאסר מותנה שהוטל עליו בעבר וחויב לחתום על התחייבות.

ח. בת"פ (אי') 19140-10-11 **מדינת ישראל נ' חוסיין זכריה** (ניתן ביום 20.1.2015) הורשע נאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע שימוש במחסן של עובדי הניקיון, תקף אחר שסירב להשיב לו את מכשיר הטלפון שלו, חבט בפניו, פגע בעינו באמצעות מנעול והפילו ארצה. בהמשך חבט בו במקל. לנפגע נגרמו נפיחות והמטומות שהצריכו טיפול רפואי. נקבע **מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו מאסרים מותנים, פיצוי וקנס והתחייבות.

ט. בת"פ (ת"א) 43994-03-14 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר גולדנברג** (ניתן ביום 18.6.2015) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח עם נהג אוטובוס, עיקם את אצבעו והכה באגרופים את פניו. לנפגע נגרמו המטומות, נפיחויות ושפשופים. בהמשך, הנאשם איים עליו באומרו "אם תתלונן אני אהרוג אותך". נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר לביצוע בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, פיצוי והתחייבות.

י. בת"פ (אי') 16322-08-11 **מדינת ישראל נ' רן הרקשוביץ** (ניתן ביום 27.7.2014) הורשע נאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של איומים ותקיפה סתם, בכך שחבט בפניו של מעסיקו לשעבר, באמצעות קסדה ואמר לו "מה שעשיתי לך פה זה עוד כלום, יהיה עוד המשך". זאת בנוסף לאיומים קודמים בכתב ובע"פ. לאירוע שכלל תקיפה סתם ואיומים נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו בגין שני אירועים, **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, פיצוי, קנס והתחייבות.

יא. בת"פ (אי') 48569-03-13 **מדינת ישראל נ' יאן גדימוב** (ניתן ביום 11.6.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שעל רקע ויכוח בנוגע לשטחי מגורים, סטר לאחר, הפילו ארצה, אחז בגרונו ואמר לו "אתה גנוב, אני יהרוג אותך,

אני אשבור לך את הרגלים", השליך לעברו אבן והכה פניו באגרופים. לנפגע נגרמו נפוחות ופצעים. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו מאסר מותנה, פיצוי, קנס והתחייבות.

יב. בת"פ (ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אמיר אהרון** (ניתן ביום 24.2.2014) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בשל כך שאחז בחולצתו של אחר, הכה בראשו וגרם לו לחתך ודימום. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו מאסר מותנה, קנס, פיצוי למתלונן וצו של"צ בהיקף 140 שעות.

יג. בת"פ (י-ם) 20802-08-13 **מדינת ישראל נ' מיכאל מגלשוילי** (ניתן ביום 10.2.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ניסיון תקיפה ואיומים, בכך שעל רקע ויכוח במקום עבודתו, השליך אבנים על רכב מאוכלס ואל תוך משרד בו ישב מנהל המקום. בהמשך איים על הנוכחים, בכך שאמר "אני אשחט את כולם, אני יזין אתכם וירצח את כולכם ברגע שאני ישתחרר". למתלונן נגרמו חבלות בסנטר, אדמומית בצוואר והמטומה באמה. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין מספר בודד של חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **5 חודשי מאסר בפועל** לצד הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים במצטבר ומאסרים מותנים.

יד. בת"פ (ת"א) 57102-01-11 **מדינת ישראל נ' יוסף סמראי** (ניתן ביום 17.6.2013) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שתפס בחולצו של אחר ואמר לו "אתה לו תעשה פה תיווך, זאת אזהרה בשלב זה...אנחנו לא פריירים", הכה את פניו באגרוף וחנק אותו. לנפגע נגרמו שריטות בידיים ובגב. בהמשך תקף אדם אחר, במכות אגרוף בראשו ובידו, גרם לו לפצעים ואיים על שוטרת באומרו: "את מדברת לא יפה לאבא שלי, את צריכה לכבדו אני אראה לך מה זה". בשלב גזירת הדין, ביטל בית המשפט את הרשעת הנאשם בעבירת האיומים. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

טו. בת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' שלום אברהמי** (ניתן ביום 3.1.2013), הורשע נאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח בסופרמרקט הכה אחר במכת אגרוף וגרם לו המטומה בעינו. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 3 ל-12 חודשי מאסר**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים ופיצוי.

טז. בת"פ (אי') 1129/06 **מדינת ישראל נ' סינילוב רוסלן** (ניתן ביום 30.5.2007) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שחבט באחר באגרופים לפניו וגרם לו דפורמציה באזור הסינוס, דימום ושבירים במצחו. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **מאסר מותנה**,

פיצוי וקנס.

10. מכל המקובץ, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות והיחס ההולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, סבורני כי **מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסרים מותנים וענישה כלכלית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחמי הענישה

11. כאמור, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתחם בשל שיקולי שיקום המהווים שיקול לקולא (סעיף 40ד לחוק העונשין); או מאידך, לחרוג מן המתחם בשל הצורך להגנה על שלום הציבור, המהווה שיקול לחומרה (סעיף 40ה לחוק העונשין).

בענייננו, לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם, כפי קביעתי, בשל שיקולי שיקום, בהעדר המלצה טיפולית (ר' סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין). מנגד, לא מצאתי כי החשש שהנאשם יחזור ויבצע עבירות דומות מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו מפני ביצוע עבירות נוספות (ר' סעיפים 140 ו-40ז לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

12. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם. בגזירת העונש המתאים לנאשם שלפניי וכמצוות סעיף 40יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר, מדברי הנאשם בטיעוניו לעונש, עברו הפלילי, חוות-דעת הממונה על עבודות שירות ותסקיר שירות המבחן. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

13. ביום 6.7.2015 נתקבל תסקיר שירות המבחן, במסגרתו פורטו נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, אך מפאת צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. הנאשם יליד 1953, עלה ארצה עם משפחתו בהיותו בן 4, כיום גרוש בשנית, ללא ילדים ומתגורר בפונדק רימון. נמסר כי הנאשם לא השלים שירות צבאי מלא ושוחרר בשל העדר התאמה. הנאשם לא רכש מקצוע ובמהלך חייו, עבד בעבודות מזדמנות. הנאשם הציג לשירות המבחן אישור רפואי לפיו עבר אירוע מוחי בשנת 2011 וטען כי מאז הוא עובד לסירוגין. הנאשם הציג מכתב ממעסיקו בפונדק רמון, אשר תיאר את הנאשם כאדם ישר, הגון, תורם לסביבה, וכי אירוע העבירה אינו מאפיין את התנהלותו. צוין כי בעברו של הנאשם הרשעות רבות שחלקן התיישנו כאשר האחרונה משנת 2005. הנאשם צורף סמים מסוג חשיש ומתייחס לדבר בקלות ראש. נמסר כי הנאשם הודה בביצוע עבירת התקיפה שגרמה לחבלה, אך קיבל אחריות חלקית למעשיו. הנאשם סיפר כי דחף את המתלונן לאחר שזה תקף אותו ונטה להשליך את האחריות על המתלונן. הנאשם הכחיש כי איים על המתלונן. שירות המבחן התרשם שהנאשם מתקשה להסתגל למסגרות, כך בא הדבר לידי ביטוי במישור הלימודי ובמישור הצבאי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל אורח חיים שולי, סף הגירוי והתסכול שלו נמוך, הוא נעדר כלים אדפטיביים להתמודדות במצבי לחץ, ובשים לב להרגליו בתחום הסמים, הוא מתקשה לשלוט ולווסת את תגובותיו ועלול לשוב ולנקוט באלימות. נמסר כי הנאשם מתקשה לבחון את התנהלותו בכל הנוגע לחלקו באירוע כתב האישום ומעורבותו הקודמת בפלילים. הוא אינו מכיר בבעיית התמכרותו לסמים ואינו מגלה לערוך מוטיבציה לערוך שינוי בדפוסי התנהלותו וחשיבתו. עם זאת, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים מאז שנת 2005. בנסיבות אלה, נוכח גילו ומצב בריאותו, המליץ שירות המבחן להסתפק בענישה מותנית צופה פני עתיד לצד פיצוי כספי למתלונן.

14. בעקבות הפניית הנאשם לממונה על עבודות שירות, נתקבלה ביום 14.6.2015 חוות דעתו, לפיה הנאשם מסר כי מצבו הנפשי ירוד, נטייתו לתחושות דיכאון והביע כעס רב ותסכול מהאישום נגדו וטען שהוא חף מפשע. הממונה ביקש חוו"ד נירולוג או רופא משפחה שתבהיר את מסוגלותו של הנאשם לעבוד, אך זו לא הוצגה. לאור דברי הנאשם כי אינו מעוניין לרצות עבודות שירות, משום שאינו מסוגל לעבוד, נמנע הממונה מהמלצה על השמת הנאשם.

אציין כי הנאשם סירב להזדמנות נוספת שהוצעה לו על ידי בית המשפט, בדיון מיום 6.7.2015, להתייצב פעם נוספת לפני הממונה לצורך בחינת התאמתו לריצוי עבודות שירות.

15. מעיון במרשם הפלילי של הנאשם (ת/8) עולה כי לחובתו הרשעות קודמות שהתיישנו, בתחומי הסמים, אלימות והחזקת מקום להימורים והגרלות, כאשר האחרונה בוצעה בשנת 2004, בתחום הסמים.

16. שיקולים לחומרה: בבסיס השיקולים לחומרה עומדת חומרת העבירות אותן ביצע הנאשם והמדיניות המשפטית בענישה בעבירות אלו, בייחוד לנוכח הנזק הממשי שנגרם למתלונן. הנאשם לא הודה בביצוע העבירות שיוחסו לו ולשם הכרעת דינו נשמעו עדויות וטיעוני הצדדים. אבהיר כי לא זקפתי לחובת הנאשם את ניהול המשפט על ידו; אולם, הנאשם אינו זכאי להקלה לה זכאים נאשמים אשר לוקחים אחריות למעשיהם, מביעים חרטה וחוסכים מזמנו של בית המשפט ועדי הצדדים (סעיף 40א(6) לחוק

העונשין). הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו למרות הרשעתו והוסיף לטעון כי פעל בתגובה לתקיפת המתלונן וכלל לא איים עליו, למרות קביעותי בהכרעת הדין. אמנם עברו של הנאשם התיישן אך אין זו המעידה הראשונה שלו. למרבה הצער, הנאשם לא השכיל לשתף פעולה עם הממונה על עבודות שירות ולא הביע מוטיבציה לערוך שינוי באורחות חייו בחסות שירות המבחן. הנאשם שלל הזדקקות לסיוע טיפולי ולא גילה רצון לתקן את דרכיו. בהעדר אופק שיקומי וחשש להישנות העבירה, יש צורך להבהיר לנאשם, באמצעות ענישה מוחשית, את הפסול שבהתנהגותו למען יירתע הוא ואחרים כמותו מלבצע מעשים דומים בעתיד. הנאשם מסר שלא פנה למתלונן לאחר הרשעתו ולא ניסה לתקן את תוצאות מעשיו. לא הוצגה לפני התנהגות חיובית מצד הנאשם או תרומה כלשהי מטעמו לחברה.

17. שיקולים לקולא: מצאתי להביא בחשבון כי מדובר בנאשם בן 62 ומצבו הבריאותי, על אף שלא הוצגה לפניי אסמכתא רפואית מטעמו. כמו כן, הבאתי בחשבון כי לא נפתחו תיקים נוספים נגד הנאשם מאז שנת 2004.

18. הבאתי בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן, אך מצאתי פער גדול בין תוכן התסקיר להמלצת שירות המבחן בנוגע לעונש. סבורני כי חומרתן של העבירות ונסיבות ביצוען בשילוב רקעו הבריאותי הפיזי והנפשי של הנאשם מציירים תמונת מסוכנות, שאין להתעלם ממנה, ובהעדר נכונות להשתלב במסגרת עבודות שירות, לא מצאתי כי ניתן להסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד.

19. שקלתי לאפשר לנאשם לרצות את תקופת המאסר בדרך של עבודות שירות. לצורך כך, הופנה הנאשם לממונה על עבודות שירות, לאחר שהביע הסכמתו לכך. ברם, בפני הממונה על עבודות שירות הודיע הנאשם כי אינו מעוניין לרצות עונש מאסר בדרך זו ולא סיפר את המסמכים הרפואיים, כפי שהתבקש. לכן, לא נמצא מתאים לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות. בנסיבות אלה, אין מנוס מהטלת עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריה (ראו: רע"פ 4265/15 **רפאל דדון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.6.2015)). עם זאת, מצאתי לקצר במעט את משך המאסר בפועל, לאור כך שירוצה בכליאה.

סוף דבר

20. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במזכירות בית המשפט באילת ביום 20.9.2015 שעה 9:00, ויביא עמו תעודת זהות.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יבצע עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יבצע עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, למעט תגרה.

ד. פיצוי למתלונן (עת/1) בסכום של 6,000 ₪ אשר ישולם על דרך הפקדתו במזכירות בית משפט בתוך 90 יום. המזכירות תעביר את סכום הפיצוי לידי המתלונן, לפי כתובת עדכנית שתמסור המאשימה בתוך 14 יום.

ה. קנס בסכום של 500 ₪, או מאסר למשך 3 ימים תחתיו. הקנס ישולם בתוך 90 יום, אחרת יחויב בתוספת פיגורים כחוק.

21. ניתן בזאת צו להשמדה/חילוט/השבה של המוצגים, לפי שיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה אלול תשע"ה, 09 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.